

Izhaja :
vsak ponedeljek in četrtek
popoldne.
Stane za celo leto 15 L.
" pol leta 8 "
" četrt " 4 "
Za inozemstvo celo leto
35 L.
Na naročila brez do-
poslane naročnine se ne
moremo ozirati.
Odgovorni urednik:
Polde Kemperle.

GORIŠKA STRAŽA

Št. 87

V Gorici, v četrtek 13. novembra 1924.

Leto VII.

Nefrankirana pisma se
ne sprejemajo. Oglasi
se računajo po dogovoru
in se plačajo v naprej.
List izdaja konsorcij
»GORIŠKE STRAŽE«
Tisk Zadrugne tiskarne
v Gorici
Riva Piazzutta št. 18.
Uprava in uredništvo :
ulica Mameli št. 5.
— (prej Scuole). —

Tako branijo ljudske koristi.

Velika, toda polna odgovornosti je socialna naloga, ki jo mora vršiti zdravo ljudsko glasilo. Pojasnjevati mora čitateljem važne dogodke ter jim tolmačiti prave vzroke. Ni to lahka naloga, še posebno če je potrebno pri izvrševanju svete dolžnosti, pozabiti in zatreti ozire do oseb. Zato reže zdravo glasilo večkrat brez ozira na desno in levo, brez ozira na osebe, ki trenutno uživajo ugled, včasih tudi brez ozira na to, da ga bodo ljudje napak tolmačili in morda celo obsodili.

Naš boj proti Jadranski banki.

Dogodek, ki je našemu ljudstvu še živo v spominu, je bila zamenjava 13 milijonov lir Jadranski banki na škodo našemu združništvu. Naš list je takrat započel ogorčeno in odločno borbo proti krivici, ki se je zgodila našemu ljudstvu. Odkrito smo naglašali, da je bilo takrat prevarano in izdano primorsko združništvo. Ni bila naša krivda, če smo morali ob tej priliki poudariti, da je bila pri tem soodgovorna tržaška politična organizacija in njen predsednik. Ko smo to ugotovili smo poiskali tudi vzroke, ki so dovedli tržaško politično organizacijo do tega, da je nastopila po izmenjavi v obrambo Jadranske banke. Teh vzrokov nismo mogli najti drugje ko v tem, da je ta organizacija po svojih težnjah in svojem duhu kapitalistična in protiljudska. Saj so bili tržaški voditelji od njene ustanovitve dalje s to banko v najtesnejših zvezah.

Najboljši dokaz za naše trditve je podalo glasilo tržaške politične organizacije »Edinost«, ki je prinesla skoraj na celi prvi strani prosluli članek predsednika dr. J. Wilfana v obrambo Jadranske banke, a v škodo našemu združništvu. Obramba Jadranske banke je bila v tem članku prvovrstna, a malo primerna za narodnega voditelja. Našemu ljudstvu ne bodo šle nikoli iz spomina besede, ki jih je napisal v tistem članku dr. Wilfan, da je z Jadransko banko združeno naše »narodno ime«. S polnim poudarkom je naše glasilo zavrnilo to trditev predsednika tržaške politične organizacije. Slovenski narod ni imel nikdar nobene zveze z Jadransko banko. Z njo so bili združeni le nekateri slovenski kapitalisti, ki so imeli od nje tudi svoj masten dobiček.

Polom Jadranske banke.

Naše socialno načelo je bilo vedno in je: denar slovenskega ljudstva v domače hranilnice, ki so najbolj sigurni denarni zavodi. Tržaška politična organizacija, njeni odgovorni voditelji in njeno glasilo »Edinost« se niso mogli ločiti od »Jadranske banke« tudi takrat, ko je prešla v fašistovske roke. Težko nam je in neradi to storimo, da ugotovljamo tudi ob polomu Jadranske banke soodgovornost tržaške politične organizacije za veliko milijonsko škodo, ki jo bodo morali pretrpeti slovenski vlagatelji. Koga med Slovenci naj drugače kličemo na odgovor? Slovensko ljudstvo zaupa edino le slovenskemu človeku in predvsem slovenskemu časopisu? Kdo je delal propagando za Jadransko banko? Ali niso bili to izključno glasili tržaške politične organizacije »Edinost« in »Istarska Riječ«? Ali niso vsakemu čitatelju »Edinosti« ostali globoko v spominu veliki inserati »Banke Adriatike«, ki

jih je priobčevala do zadnjega dneva pred polomom!? Tudi »Goriška Straža« je dobila nebroj pozivov od ravnateljstva Jadranske banke, da naj sklene z njim pogodbo za oglase. Glasilo goriške politične organizacije pa se je zavedalo, da mu slovensko ljudstvo zaupa in da ne sme zlorabiti njegove zvestobe s tem, da priporoča protiljudski zavod, ki je bil v slabih rokah.

Sadovi kapitalističnega duha.

Radi tistih tisočakov, ki jih je dobila »Edinost« od Jadranske banke ječijo danes mnoge slovenske in hrvaške zadrugne, premnogi slovenski zasebniki, žene in otroci ameriških izseljencev, ki so zaupali svoje težko prislužene prihranke tej krasni banki. To je sad protiljudskega, protisocialnega ter kapitalističnega miš-

ljenja in duha tržaške politične organizacije in njenega glasila.

Goriška politična organizacija pa mora s ponosom ugotoviti, da je slovensko ljudstvo obvarovano pred vsako škodo povsod tam, kjer se je držalo njegovih navodil ter se oklenilo njegovega zdravega socialnega duha in načel njegovega glasila. Po polomu »Jadranske banke« je skoro izključno prizadeta tržaška pokrajina in slovenski del Istre. Opravičeno izjavljamo, da bi bili prihranjeni težki milijoni našemu narodnemu gospodarstvu, če bi bila prepojena vsa slovanska narodna enota z duhom goriške politične organizacije in z zdravo politično načelnostjo njegovega glasila. Ta enotnost je Slovanom v Italiji prepotrebna in do nje bomo tudi dospeli, četudi po najtežjih bojih.

Kaj se godi po svetu?

Jugoslavija stoji še vedno pod močnim vtisom, ki ga je napravil odstop Davidovičeve vlade. Politična javnost se povprašuje, kako je bilo mogoče, da je Pašič vrgel vlado, ki se je naslanjala na večino v parlamentu. Nikola Pašič ni porazil Davidoviča v odkriti parlamentarni bitki, temveč s silami, ki delujejo izven parlamenta in ki so za navadne ljudi skrite in nevidne. To je bila zanj edina pot, ako je hotel zmagati. Kdor je v zbornici v manjšini, mora iskati pomoči kje drugje, ali se pa mora vdati in prepustiti oblast svojemu nasprotniku. Pašič in Pribičević se pa nista hotela vdati in sta delala toliko časa, dokler nista zmagala. Sedaj nastane le vprašanje, kakšne so bile tiste sile, katerih sta se ona dva poslužila, da sta dosegla svoj namen. Omeniti hočemo danes le eno važno in odločilno silo, in sicer vojaštvo. Voditelji jugoslovanske vojske ali generali so glavni vzrok, da je padel Davidovič.

Borba za vojsko.

Da bodo čitatelji »Goriške Straže« razumeli, zakaj so bili generali nasprotni Davidovičevi vladi, jim hočemo opisati malo поблиže borbo za organizacijo vojske v Jugoslaviji. Štefan Radič ima v svojem programu zahtevo, naj se zniža stalna vojska za eno tretjino. »Naši najboljši vojaki« — je rekel Radič — »naj staknejo glave in naj najdejo tak sistem narodne obrambe, da bomo vojaško nepremagljivi, a da nas vojska finančno preveč ne pritiska, nikar pa še gospodarsko vničuje.« Radič zahteva, naj se izdatki za vojsko zmanjšajo najmanj za eno tretjino, kajti 4 milijarde letnih stroškov se mu zdi odločno preveč. Istih nazorov ko Radič je tudi Slovenska ljudska stranka in še druge skupine iz bivše vladne večine.

Vsak vojak naj služi na domači grudi.

Štefan Radič ima nadalje v programu, da se mora vršiti vojaško službovanje v ožji domovini. On je protiven, da bi na primer Hrvatje in Slovenci služili v Albaniji in Makedoniji. On pravi, da je to potrebno toliko iz vojaških kolikor iz zdravstvenih razlogov. »Drugače bomo okužili z malarijo vse naše kraje in uničili ves narod. Vojvodina je na primer od tega že vsa okužena.«

Nadalje zahteva Radič, da mora biti vojni minister civilist, in sicer član parlamenta.

Proti temu vojaškemu programu se odločno upira večina vojaških krogov ter navaja v svoj prilog nastopne razloge.

Število vojaštva se ne sme zmanjšati.

Zakaj Jugoslavija ima mnogo sovražnikov, ki prežijo nanjo, da bi jo ob prvi ugodni priliki napadli. Ako nima Jugoslavija krepke in trdne vojske, postane žrtev svojih grabežljivih sosedov. Edino oborožena sila vzbuja spoštovanje in prisili nasprotnike, da se ne dotikajo svobode jugoslovanske države. Kdor ni močan, tega oropajo brž vseh njegovih pravic. Razen tega opažamo pri vseh sosedih, da večajo svojo armado in jo izpopolnjujejo. Italija gradi na primer nove zrakoplove, posveča mnogo truda in žrtvuje mnogo denarja za topništvo in skrbi sploh za prvovrstno organizacijo vojske. Isto delajo druge države v Evropi. Kdor zahteva v takih razmerah manjšanje vojske, škoduje lastni domovini.

Kako odgovarjajo nasprotniki?

Radič in Ljudska stranka odgovarjata, da je krepka obramba države potrebna, a da to ni odvisno od števila stalne vojske. Boljše je, da je vojska manjša, toda dobro opremljena in temeljito izvežbana. V slučaju vojne se pa spravijo itak milijoni na noge, da hite branit domovino. Miljarde, katere se odvzamejo vojnemu ministru, se vporabijo za zidavo dobrih cest in gradnjo železnic, ki ne služijo le trgovini, ampak tudi vojski. Dobre ceste in železnice so za vojno ravnotako važne kakor topovi. Kaj pomaga velika vojska, ako nimaš hitrih železnic, da mečejo vojaštvo iz enega bojišča na drugo in ga preskrbujejo točno in naglo s hrano in municijo? Ali niso Nemci zmagovali v svetovni vojni tudi radi tega, ker so imeli izvrstno železniško omrežje? Miljarde, ki se uporabljajo za železnice in za ceste koristijo mogočno obrambi države in dvigajo po vrhu gospodarsko moč prebivalstva. Naš program je torej blagor ljudstva in okrepitev obrambne moči Jugoslavije.

Vojaki morajo spoznati vso državo.

Vojaški krogi se upirajo tudi zahtevi, da bi služili jugoslovanski vojniki v svoji ožji domovini. Oni pravijo: Slovenci naj služijo v Srbiji ali Makedoniji, Srbi v Sloveniji, Hrvatji v Srbiji in Albaniji, novinci naj se sploh pomešajo po vsej državi radi tega,

ker morajo spoznati in vzljubiti vse dežele Jugoslavije. Čutiti se morajo povsod doma, vedeti morajo, da je vsa Jugoslavija njihova domovina. Kakšen vtis napravi recimo na srbskega vojaka iz Sumadije pogled na morje, ako služi v Dalmaciji in vidi prvič ladije svoje države! On vzljubi tiste kraje in v slučaju vojne ve, zakaj se bori. Kako hočete z druge strani, da se bodo Slovenci navdušeno vojskovali v Makedoniji ali na ogrski meji, ako niso videli nikoli teh krajev in ljudstva, ki tam živi? Zato je neobhodno potrebno, da potujejo vojniki iz kraja v kraj in služijo v oddaljenih deželah. Ko so daleč od družine, postanejo tudi bolj samostojni, se priučijo pravi vojaški disciplini in se privadijo povrh jeziku in navadam svojih bratov. Le na tak način se ustvari v vojski pravi duh skupnosti in enotnosti.

Ravnajmo se po vzgledu velikih držav.

Nasprotniki ugovarjajo: vaši nameni so dobri, toda uspehi slabi. Ako pošljete Hrvata ali Slovenca v Albanijo in Makedonijo, morate vedeti, da ga pošljete v kraje in razmere, na katere ni navajen, v podnebje, ki škoduje večkrat njegovemu zdravju itd. Slovenci in Hrvatje pridejo pogostokrat v kraje, kjer je drugačna hrana, ki jim ne prija, med vojake, s katerimi morajo ravnati poveljniki povsem drugače kakor bi s samimi Slovenci in Hrvati, vse to vpliva na mlade fante slabo, jim vzbuja nezadovoljnost in potrtnost. Vi hočete ustvariti med vojaštvom enoten duh, vzgojiti v njih navdušenje in ljubezen, pa dosežete ravno nasprotno. Kako naj bo n. pr. navdušen fant, ki se vrne domov z malarijo?

Pustite zatorej vojake v ožji domovini. Saj je delala tako tudi Avstrija, delala je tako tudi Nemčija, ki je imela najboljšo vojsko na svetu. Ali so se radi tega Nemci slabše borili na enem bojišču nego na drugem? Na vseh mejah in na vseh frontah so se Nemci borili z enakim pogumom in z enako vztrajnostjo. Ljubezen do skupne domovine naj se vcepi mladini že v šoli, pri vsej mladeniški vzgoji in s primernim poukom pri vojaki. Končno vedite pa še to, da so samo zadovoljni fantje dobri branitelji držav.

Zmaga vojaških krogov.

Teh zahtev bivših vladnih strank voditelji vojske niso hoteli priznati. Želeli so se jim nevarne in za državo škodljive. Prepričani so bili, da bi se s takimi spremembami zmanjševala vojaška moč države in tega niso hoteli za nobeno cenopripustiti. Pašič in Pribičević sta bojazen vodilnih generalov spretno izrabila in nepremišljeni govori Štefana Radiča so bili kakor nalašč ustvarjeni, da jima pripomorejo do zmage. Tako je vojska Davidoviča vrgla in Pašič je zopet na krmilu.

To niso bile edine, pač pa najvažnejše izvenparlamentarne sile, ki so prisilile Davidoviča k odstopu.

Mussolinijev govor.

Ob otvoritvi parlamenta sta vzbudila v Italiji veliko pozornost dva dogodka: govor, ki ga je držal Mussolini poslancem vladne večine in pa proglašanje, katerega je objavila združena opozicija na italijanski narod.

Mussolini je govoril to pot čisto drugače, kakor je njegova navada: mirno, popustljivo in mehko. Razmere, v katerih je govoril Mussolini so namreč precej drugačne, kakor so še bile pred meseci. Vladna večina je

razmajana in poka na vseh koncih in krajih, nevarno je, da se razcepi na več skupin, ki ne bodo vse z vlado. Radi fašistovskih nasilstev od 4. novembra so mnogi poslanci večine zelo razdraženi, pri govoru Mussolinija je manjkalo 40 poslancev bivših bojnikov.

Mussolini je v dolgem govoru našteval zasluge in uspehe fašistovske vlade ter pozival poslance večine, naj mu ostanejo zvesti.

Preveč vas spoštujem, da bi glasovali proti vladi.

Zelo značilno za politični položaj je to, da je ministrski predsednik podarjal, kako ga hočejo njegovi nasprotniki spraviti v manjšino, da bi ga prisilili na odstop. Oni računajo, da pritegnejo na svojo stran del večine, ki bi se združila z opozicijo. »Toda jaz imam« — je rekel Mussolini — »preveč spoštovanja do poslancev večine, naj spadajo k tej ali oni stranki, da bi si mogel misliti, da se oni spuste v to malenkostno parlamentarno igro.«

Prvič, kar obstaja fašizem, se je zgodilo, da računa Mussolini z nevarnostjo, da bi zgubil večino v parlamentu. Kar je še bolj zanimivo je to, da Mussolini celo javno priznava to nevarnost.

Prenehajmo s ceremonijami!

Glede fašistovske stranke obljublja Mussolini, da se bo pomirila in postala dobra. »Trebja je nehati predvsem s ceremonijami, shodi in paradami. Ljudstvo je ceremonij trudno. Trebja je počistiti brez usmiljenja iz fašizma vse neodgovorne ljudi, ki škodujejo samo ugledu stranke in vlade.« Ljudstvo hoče miru in reda in je sito nasilstev. Tej ljudski želji je treba ustreči.

Proglas opozicije.

Obljubam ministrskega predsednika opozicija nič več ne verjame in nadaljuje odločno svojo borbo proti vladi. Poslanci opozicije so se zbrali na posvetovanje ter sklenili, da se ne bodo vdeleževali sej parlamenta. Sestavili so program na narod, v katerem pravijo, da ne bodo odnehali in vrgli orožje v stran, toliko časa, dokler ne pride Italija zopet do svobode. Vladojoča stranka je pokazala v vsem svojem nastopu skoro blazno voljo, vladati nad vsemi drugimi in ne priznati nobeni drugi organizaciji pravice do življenja. V volitvah 6. aprila, ki ostanejo še dolgo eden najbolj sramotnih spominov naše politične zgodovine, je ugrabil fašizem večino poslancev in na pragu nove zakonodajne dobe je postal vrhu vsega morilec (Matteottija.)

Ljudstvo naj vlada.

Od umora Matteottija se razmere v državi do danes niso zboljšale. Še

vedno hočejo biti fašisti popolni gospodarji države in z orožjem v roki branijo ljudstvu in njegovim zastopnikom, da bi prišli na vlado lastne dežele. Fašisti bi se radi skrili za parlament, češ, da se njihova vlada vrši na zakoniti podlagi, toda to je navadno goljufanje javnega mnenja.

Videz zakonitosti je dežela mnogo časa trpela, opozicija pa hoče temu napraviti konec in javno obtožuje vlado, da tepta temeljne zakone države.

Register nasilstev.

Svoboda tiska je bila po umoru Matteottija postavljena pod jarem samovolje prefektov, ki služijo slepo objestnosti vladajoče stranke. Svoboda shajanja, kakor jo dovoljujejo državne postave, je vničena v škodo opozicionalnih strank, občine ječijo pod pestjo komisarjev, delavstvo se neusmiljeno preganja in tlači, mnogo svobodnih državljanov je odtrganih od domačih ognjišč in pregnanih v tujino, kar dela Italiji sramoto pred vsem, omikanim svetom, osebne pravice se davijo dan na dan, dočim imajo pretepači in gorjačarji svobodo, da krožijo po deželi pod zaščito snopa, ukazi sodnikov, naj se fašisti aretirajo, se ne izvršujejo, tako da je delovanje sodnij pod tako vlado zelo težko. Saj se načelnik vlade niti ne zaveda, da bi moral odstopiti, ker morajo sodnije vršiti preiskavo radi njegovega delovanja, ki ga je vršil kot notranji minister za časa Matteottijevega umora.

Kot zaščitnica te pravne in moralne zmešnjave stoji oborožena fašistovska milica.

Draginja.

Te razmere povzročajo gospodarsko nazadovanje, ki se vidi v rastoči draginji, v padanju delavskih plač in v slabšanju naše valute. Kjer ni reda in svobode, postane tudi gospodarsko življenje negotovo.

Svobodne volitve.

Edini izhod iz teh potlačeni in žalostnih razmer so svobodne volitve, v katerih naj pride ljudstvo do besede. Volitve morajo biti svobodne, vse stranke morajo biti enakopravne pred zakonom. Današnja vlada ne daje nobenega jamstva za tako svobodo in enakopravnost in zato se mora umakniti in dati prostor drugi, ki bo v interesu Italije in miru dala ljudstvu prostost, da svobodno pove svojo voljo pri volitvah.

Taka je vsebina proglasa opozicije. Iz njega razvidimo, da bo šel boj proti vladi do konca, do popolne zmage ene ali druge strani.

Sprava je danes več nemogoča, bitka je v svojem najbolj ljutem razmahu.

DNEVNE VESTI.

Dogodki na Slapu pri Vipavi.

(Ovađuško delovanje zdravnika Delpina.)

»Goriška Straža« je že poročala, da so bili pretekli teden aretirani slapenski fantje ob priliki nabora. Njihovo aretacijo je povzročil obč. komisar dr. Delpin, ki mu Slapenci plačujejo 50 lir dnevno. Fantje so zaprosili poslanca drja Besednjaka, ki se je radevolje zavzel za fante-nabornike, ki niso zagrešili nobenega dejanja, radi katerega bi bili morali po zakonu biti aretirani. Posredoval je v petek zjutraj pri državnem pravdniku, da jih izpusti na svobodo. Državni pravdnik je temu takoj ustregel, ker niso bili predkaznovani.

Veselje fantov in njihovih družin je bilo veliko. Vrnili so se domov, okinčani z belimi rožami, med njimi je bil godec z harmoniko. Ko so stopili v vas, so srečali zdravnika in obč. komisarja drja Delpina, ki so ga nekoliko preveč po fantovsko pozdravili: Živio Delpin! Na to so se razšli mirno po svojih domovih in peli

sem in tje slovenske pesmi: Al' me boš kaj rada imela? Pozdrav fantov je Delpina tako razkačil, da je takoj vložil izmišljeno in popolnoma lažljivo ovađbo proti njim pri orožnikih.

V svoji ovađbi je Delpin obtožil fante, da so se vračali z rdečimi in s slovenskimi trakovi, da so vsklikali »Abasso Italia« in Evviva Comunismo ter da so prepevali iredentistične pesni. Kako je mogel priti ta prečudni Delpin do te ovađbe? Ali se mu je zmešalo? Kdo naj mu verjame, ali orožniki, podprefekt, ali mogoče sodnik in državni pravdnik, da so se fantje okrasili s komunističnimi in slovenskimi trakovi, radi katerih jih je spravil že enkrat po krivici v luknjo!? Kdo naj vzame za resno njegovo trditev, da so fantje kričali »Abasso Italia« in »Evviva comunismo«, ko so komaj prišli po več dnevih mučnega čakanja iz zapora? Ali je za Delpina iredentistična pesem: Al' me boš kaj rada imela? Svojim trditvam niti Delpin sam ne veruje, ker se dobro zaveda, da se jih je kratko-

malo izmislil. Delpinjeva ovađba pa je imela, žal, uspeh. V soboto ob 2. popoldne so prišli orožniki na Slap. Zločince so iskali po hišah in na polju ter aretirali 13 oseb. Ob tej priliki so se vršili naravnost pretresljivi prizori. Med drugimi so bili aretirani tudi trije starčki: Zorž Jernej (61 let star), Uršič Jakob (62 let) in Nussdorfer Franc (63 let).

Ko je neka ženska videla, da so orožniki uklenili te tri može in še posebej vedno bolehnega Nussdorferja, ki ni zapustil zadnje štiri dni postelje, ji je prišlo slabo, da so ji morali prinesti vode.

V nedeljo zjutraj so prišli može in fantje iz Slapa v Gorico in zaprosili poslanca drja Besednjaka, da znova posreduje za aretirance. Poslanec Besednjak je takoj posredoval pri orožniškem poveljstvu in pri podprefekturi v Gorici, kjer so mu izjavili, da je zadeva žal že izročena sodniji in mu nasvetovali, da naj preišče ves dogodek na licu mesta.

Dr. Besednjak je nato odšel z možmi in fanti na Slap. Tam se je srečal s podkomisarjem drjem Naroccom in orožniki. Ko je ljudstvo zagledalo orožnike je vse prestrašeno bežalo iz hiš na polje. Čuden je bil ta prizor. Kako naj si ga tolmačimo? Ljudstvo bi moralo vendar zreti z vso zaupljivostjo v može javne varnosti in reda. Ravno nasprotno se je tu dogodilo. Ali se je mogoče zbal, da so orožniki prišli aretirati vso vas? Dr. Besednjak je pozival ljudi, da naj se vrnejo in jih je pomiril.

Nato je poslanec o vseh dogodkih zaslišal nešteto ljudi, ki so izpričali vsi nedolžnost aretirancev.

Kdo je odgovoren za vse razburjenje, za vse pretepe in za vse stroške? Kdo drugi, če ne dr. Delpin, ki je zakrivil iz čuta maščevalnosti dvakratno aretacijo slapenskih mož in fantov.

Vi ste se pritepli v našo Vipavo g. Delpin, od slovenskih žuljev živite, mi vas redimo, od nas ste odvisni in ne mi od Vas. Za vsa grda dejanja boste morali prevzeti pred sodnijo polno odgovornost.

Kako je skušala Jadranska banka potegniti »Gor. Stražo« na svojo stran?

V nastopnem priobčujemo dobesedno dopise Jadranske banke, ki jih je njeno ravateljstvo vstrajno pošiljalo na upravo »Goriške Straže«. Dopisi jasno pričajo, da je hotela Jadranska banka pridobiti naš list za to, da bi delal zanjo reklamo potom oglasov.

»Gor. Straža« je bila in je še vedno v velikih denarnih težkočah. Saj je bila eno leto v pregnanstvu v Trstu, bila je večkrat zaplenjena, proti njenemu odgovornemu uredniku sta se vršila dva kazenska procesa. Vse to pregnanje ji je povzročilo ogromne stroške. Toda naše načelno in ljudsko glasilo je odklonilo Jadranski banki vsak inserat, če tudi bi list lahko zaslužil z inserati lepe tisočake. Ko so gospodje okoli Jadranske banke videli, da je nemogoče pridobiti upravo »Gor. Straže« za njihovo banko, so se lotili urednikov lista in delavcev v goriški politični organizaciji. Ponovno so gospodje upravitelji banke pri njih posredovali, da naj vplivajo na upravo, da bo priporočala slovenskemu ljudstvu potom oglasov njihov zavod. Pri tem so urednikom in političnim delavcem tudi namigovali, da ne igra denar nobene vloge. Toda tudi uredniki »Gor. Straže« in goriški politični delavci so ostali trdni na braniku domačega ljudskega gospodarstva.

—0—

Jadranska banka prosi upravo »Goriške Straže«, da bi priobčevala njene inserate:

Trieste, 28. decembra 1923.

Ugl.

Upravništvo »GORIŠKE STRAŽE«.

S sledečim Vas uljudno naprošamo, da bi se Vaš gospod upravitelj prijavil ob priliki svojega prihoda v naše mesto pri nas in sicer pri našem upravnem svetniku, gosp. Alessandro comm. Rossini, v svrhu dogovora za inserat v Vašem cenj. listu.

V tem pričakovanju beležimo z odličnim spoštovanjem

BANCA ADRIATICA

Podpis.

Trieste, 16. januarja 1924.

Ugl.

Uprava »Goriške Straže«

V vezi z našim dopisom od 28. decembra 1923. Vas sledečim ulj. naprošamo, da se o priliki svojega prihoda v naše mesto javi v naših uradih pri našem ravnatelju gosp. Wildmann-u, Vaš gospod upravitelj v svrhu dogovora na inserat v Vašem cenj. listu.

V tem pričakovanju beležimo z odličnim spoštovanjem

BANCA ADRIATICA, SEDE DI TRIESTE

Podpis

Ljubljana, dne 7. januarja 1924.

P. n. uredništvo

»GORIŠKE STRAŽE«

Po nalogu in v imenu nadzorstva Jadranske banke a. d. Beograd prosi podpisani predsednik istega, da naj to ugledno uredništvo blagovoli priobčiti proti plačilu dotične tarifne pristojbine priloženo »POLSLANO« v prihodnji številki svojega cenj. lista.

Tarifno pristojbino izvolite sporočiti Jadranski banki centrali v Ljubljani.

Zahvaljuje se vnaprej na uslugi beležim z odličnim spoštovanjem

Podpis

Jadranska banka odpove »Gor. Stražo«:

Ljubljana, dne 25. 6. 1924.

P. n. Upravništvo

Goriške Straže,

Vsled naloga našega centralnega ravateljstva v Beogradu Vas uljudno prosimo, da nam s 1. julijem t. l. vstavite dostavljanje Vašega cenj. lista.

Podpis.

Napredek v Gorici.

Naše izobraževalne društvo »Mladika« v Gorici stremi vedno za lepšim in popolnejšim. Velik napredek se zlasti opaža pri pevskem zboru. Da bi se izognili še tistim nedostatkem ki so se opazili na zadnjem koncertu, so sklenili voditelji zbora, da se osnuje pevska šola za člane zbora. S podukom se bo takoj pričelo, ker je zato pripraven čas ob zimskih večerih. Posrečilo se je dobiti tudi dobre učne moči. Člani kažejo za šolo veliko zanimanje. Le tako naprej! Kar pokažemo, mora biti dovršeno!

Zborovanje italijanske katoliške mladine.

Začetkom tega tedna se je otvorilo v Rimu zborovanje italijanske katoliške mladine (GCI). Zbrali so se odposlanci 5000 mladinskih krožkov, razstresenih širom Italije, med temi tudi Slovencem znani dr. Avrelj Palmieri, sotrudnik »Soc. Misli«. Namen kongresa je bil poglobitev idejnega pokreta, a tudi zunanjemu delu so posvečali pažnjo, kar je razvidno iz sklepov o zbiranju sredstev za misijone, zanemarjeno deco in podobno. Zbor se je vršil pod geslom: »Hočemo, da ostane Italija še dalje učiteljica kulture!« Da bi le to resnično postalo!

Donesek k naši politični zgodovini.

»Edinost« razmotriva politično zgodovino primorskih Jugoslovanov iz zadnjih šestih let in priobčuje prav zabavne članke o tem predmetu. Ker pa mislimo, da je njen zgodovinski pregled nekoliko pomanjkljiv, prinašamo skromni donesek na uvodnem mestu in ga priporočamo gospodom v marljivo branje, da bodo vsaj v bodočnosti bolj točni v zgodovinskih obrisih.

Požrtvovalnost italijanskih ljudovcev.

Po zadnjem izkazu so nabrali pri- staši ital. ljudske stranke za svoje glavno glasilo »Il Popolo« 245.053 Lir. To dokazuje politično zrelost popolarov. Kdaj bomo mogli mi podobno poročati o naših ljudeh?

Huda brca.

Pred dnevi se je razširila v Rimu vest, da bo izvoljen za podpredsednika državne zbornice fašistovski pravak Farinacci. »Giornale d'Italia« in »Mondo« sta radi tega breobzirno napadla glavnega zastopnika fašistovskega nasilstva, a Farinacci je napovedal radi napadov urednikoma obeh listov dvobojev. Urednika sta pa izjavila njegovim zastopnikom: Ne smatraya g. Farinaccija za tako časti vrednega, da bi se ž njim dvo- bojevala.

Beda briških kolonov.

V Brdih so gospodarji obnovili le malo kolonskih hiš. Nekateri gospodarji so tuji državljani in sploh ne dobijo vojne odškodnine, drugi pa niso dobili še predurjemov na vojno od- škodnino. Vsled tega trpijo pred vsem koloni, ki jim bolehaajo družine, pa tudi živina kolonska trpi, ker ni shra- njena v primernih prostorih. Najhuj- še še pride. Koloni so prejeli v zad- njem času pozive, da naj plačajo vojni material; odgovorili so potom županstvu, da ne morejo plačati. Ur- rad v Krminu pa vstraja na svoji zah- tevi. Potrebno je, da se goriški pod- prefekt pobriga za to zadevo. Bojimo se, da bi se tudi kolonom tako ne zgodilo kot se je zgodilo že mnogim drugim. Prišli so namreč nasilniki in odkrili revežem barake in hleve. G. podprefekta opozarjamo pravo- časno na bedo briških kolonov.

Kje dobiš pristno, domače vino in po ceni?

V Vinarski zvezi v Gorici. Via Ma- meli št. 8 v bližini nekdanje gimna- zije. Krčmarji in trgovci, zahajajte edino v to klet. Podpirajte domačega kmeta. Konsumenti, zahtevajte po- vsod le domače vino.

Zaupnikon političnega društva »Eđinosti« v Gorici.

Sporočite takoj društvenemu tajni- štvu, če se ne poučuje na ljudski šoli slovenščina v dodatnih urah.

Tajništvo.

Vojnim oškodovancem.

Tajništvo Kmetke-delavske zve- ze v Gorici še vedno razni vojni o- škodovanci pismeno in ustmeno vpra- šujejo, če je rok za vlaganje vojno- odškodninskih prošenj podaljšan tu- di za zasebne vojne oškodovance? Vojni oškodovanci naj vedo, da je rok za vlaganje prošenj podaljšan do 31. dec. 1924. samo za javna bitja in ne za zasebne vojne oškodovance.

Koliko jih je pod ključem?

Kazensko postopanje je uvedeno danes v državi proti 5305 fašistom, v ječah jih tiči 845. Koliko jih je ta- kih, ki bi spadali v zapor, a so prosti?

Burja.

V pondeljek nas je zopet obiskala stara znanka burja. Precej močno smo jo občutili v Gorici. Še bolj pa se je uveljavila v Trstu, kjer je di- vjala s hitrostjo do 90 km na uro. Ni čuda, da je 20 osebam kosti tako prerahljala, da so morale sikati zdravniške pomoči. Naredila je tudi dosti škode na hišah; posebno na korzu. Je bila pa tudi nekoliko hu- domušna, ker je odnesla izpred po- goriščča Narodnega doma oder, pri- pravljjen za stavbo, ki naj skrjuje ža- lostno sliko.

Nov voditelj komunistov v Ljubljani.

Kakor so časopisi poročali, je bil znani načelnik komunističnega giba- nja v Sloveniji dr. Lemež aretiran in zaprt češ, da je imel vmes svoje pr- ste pri trboveljskem krvoprelitju. Komunisti so pa kmalu dobili novega generala v osebi inženirja Gustinči-

ča, ki je vodil komuniste pri nas, dokler se ni naveličal in odpotoval na Dunaj k boljševiški centrali v propa- gandni odsek za Jugoslavijo. Sedaj je prevzel vodstvo komunistične stranke v Sloveniji.

Mestne novice.

* Glasbena šola »Pevskega in glasbenega društva« v Gorici. Opozarjamo, da se še sprejmejo nekateri učenci za klavir in gosli. Vpisovanje vsak dan od 9.—11. ure in od 2.—5. ure pop. v »Trg. domu«, vhod via Petrarca št. 1.

* Kr. gimnazija - licej v Gorici. Vodstvo gimnazije - liceja v Gorici nas naproša, naj objavimo, da sprejema stranke samo ob dne- vih pouka od 10—12 ure predpoldne. Stranke naj se točno drže tega urnika, ker je vod- stvo ob drugih urah in dnehi preobloženo z notranjimi posli zavoda.

»Nebesa na zemlji« v Gorici v Trgovskem domu.

Burka, »Nebesa na zemlji« je taka burka, da kmalu ne najdeš zlepa take. Smejati se moraš od začetka do konca in ako bi ne bilo konca bi se sploh ne nehal smejati. Igra nam predstavlja dva prijatelja, ki hočeta na vsak način imeti nebesa na zemlji. Nenadoma pa se pojavi tu zapreka za zapreko. Prvi slepari svojega ta- sta, da pride do denarja, da bi ž njim poravnal samčevske dolgove, ki so nastali radi »ženski«. Zato se mu zlaže, da si hoče kupiti posestvo na kmetih. Tast mu tudi na to posodi 40.000 L. Drugi ima zelo bogato teto v Bosni, ki mu je v oporoki zapustila vse svoje premoženje, toda pod po- gojem, da se mora v teku enega leta po tem oženiti. On pa je plašljiv in se ženski takorekoč boji. Da pa reši ded- ščino, sporoči teti, da se je oženil. Slučaj je hotel, da se naenkrat po- javita tast oziroma teta na obisku pri svojih dragih. Tast hoče na vsak na- čin prebiti dopust na zetovem po- sestvu. Teta pa je prišla nalašč da spozna ženo nečakovo. Kaj storiti? Sijajna ideja jima šine v glavo. Prvi posodi drugemu ženo, drugi prvemu posestvo za toliko časa, dokler osta- neta tast in teta pri njih. Kako se bo vsa zadeva razpletla se bo lahko vsakdo prepričal na lastne oči v so- boto in v nedeljo v Trgovskem domu. Dejanje se vrši deloma v Gorici de- loma pa na Pliskovci. Med odmori igra godba. Pričetek predstave je v soboto, ob 9. uri in v nedeljo ob 16.

Prosvetna zveza.

* Dramatični oddelek. Vaje za igro »Bratec in sestrica« se vršijo jutri v »Mladiki« ob 8.30 zv. Igralci točnost! Režiser.

Darovi.

Za Slovensko sirotišče: P. n. župnik Jan. Kalan v Knežaku 30 L, Posojilnica v Ajdov- ščini kot zbirko 45 L, Neimenovana 10 L. Pri »Vrhovcu« nabral Frid. Ivančič med par prijatelji 10 L in 1 in tri četrt dinarja. Namesto cvetja na grob pok. Marije Angeli daruje Frjd. Ivančič 20 L.

P. n. Štefan pl. Posarelli, župnik v Škrbi- ni nabral na banketu med gosti o priliki bla- goslavljanja šolskega poslopja v Kostanje- vici 80 L.

Kaj je novega na deželi?

Podgora.

V naši občini imamo od 1. t. m. električno razsvetljava. Razsvetljeni sta le vasi Podgora in Pevma, ne pa druge podobčine: Št. Maver, Podsa- botin in Oslavje. Tudi zelo prometna frakcija; podgorsko Cerje, je ostala brez luči. Vsi občinarji se torej niso razveselili tega dogodka, pač pa so v Pevmi in posebno še v Podgori z zadovoljstvom doznali, da bo vendar še pred zimo uvedena razsvetljava. Mandolinistični klub je proslavil ta dogodek z bakljado (3 balončki). Ve- sele mandoliniste je nagovoril naš g. poštar, zastopnik občinskega ko- misarja za vas Podgoro v ital. jeziku. Želimo, da bi tudi pri novi cesti dose- gel kak uspeh, kakor ga je imel glede razsvetljave. Potrebno bi bilo, da poskrbi za premestitev sesalke (pum- pe) v Britofu proč od ceste, na var-

nejše mesto. — Naši mandolinisti imajo svoj poseben vzrok, da pro- slavljajo koristne čine g. komisarja, saj jim je dovolil ta mesec je dva- krat javni ples!! Enako gre naš ko- misar tudi »brcarjem« na roko in jim je dovolil menda že denarno podpo- ro ter jim dopustil, da izkopajo na igrališču, tik ob pokopališču. — kan- nal. Opozarjamo g. komisarja, da je svojčas bil tam potok, ki ga je stare- šinstvo že pred vojno odpravilo. Tre- ba bo torej zopet starešinstva, da po- pravi to, kar sedaj g. komisar greši. Bil bi že skrajni čas, da se te raz- mere na kak način uredijo.

Novelo pri Temnici.

V soboto 8. t. m. se je poročil g. Angel Antonič z gđc. Klementino Rogelja. Mlademu paru obilo sreče!

Iz Kozane.

Več ko mesec dni je že preteklo, odkar se je začel pouk na naši dvo- razredni ljudski šoli. Z veliko skrbjo in radovednostjo smo stariši dan za dnem povpraševali svojo deco prve- ga azeda: »Se učite že slovensko v šoli?« Ne! Ta žalostni ne se še vredno ponavlja. Mi teh krivic ne moremo več prenašati. Zavedamo se dolžno- sti in pravic do svojih otrok. Ni do- volj, da je že vlada zagrešila veliko krivico nad slovensko deco, ko je u- ničila slovensko šolo. Še tisto drob- tinico par tedenskih ur slovenščine nam krati v Kozani učiteljica.

Mi stariši smo svojo sveto dolž- nost izpolnili in zahtevali slovenski pouk za svoje otroke o pravem času. Žalostno pa je to, da imamo gosp. učiteljico, ki je še hujša od vlade in katera še tri bore tedenske ure kra- de naši deci s tem, da jo ne poučuje. »Gospa, kje imate vest?« Nočemo Vas podrobneje izpraševati. Samo še to Vam rečemo: »Ako Vas višja ob- last ne prisili, da bodeste vestneje izpolnjevali svojo dolžnost, Vas pri-

silimo mi s tem, da Vas pošljemo o- pravljati drugo službo, ki Vas bo bolj veselila nego šola. S tem našim člankom upamo, da Vam bo dovolj jasno povedano, kaj zahtevamo od Vas.

Tolminsko.

Po Tolminskem je krožil pred krat- kim novi tajnik tržaškega politične- ga društva, študent Gabršček. Ruval je pri raznih društvih proti »Pro- svetni zvezi« in »Političnemu dru- štvu »Eđinost« v Gorici. Posebno so- vraži duhovščino, ki ga je s svojimi žulji zredila in izžolala v gimnaziji. Tolminci ga svarimo, da se preveč ne širokousti. Ali ne ve, da se jočejo danes mnoge družine vsled poloma za- druge, ki jo je on zafural? Naj bo tih, da ne izpregovorimo o neki drugi čedni stvari, ki bo njemu silno nepri- jetna.

Kobljeglava.

Draga Straža! Že dolgo ni bilo no- benega dopisa iz naše vasi. Čita se po časnikih, da je marsikje taka bo- lezen, da ljudje spijo več dni. Taka bolezen je obvladala po vojnem času tudi kraškega Slavčka v Kobljegli- vi; ta revež pa je spal kar cela leta. Mi- slili so ga prebuditi pred par leti, pa so se ustrašili ovir in tako je lenuh spal dalje. Ko smo pa čitali v Straži, da je dovoljeno društva ustanavljati brez dovoljenja oblastva, smo skle- nili da obnovimo društvo »Kraškega slavčka«. Najbolj sta se za to potru- dila J. P. in F. A. Zato jima je tudi mladina dolžna hvaležnost. Hvaležni morajo biti člani tudi našemu pevo- vodji, ki je prevzel učenje petja.

Iz Idrije.

Srčna kap je zadela g. Fr. Liker, ki je po par dnevih umrl. Pokojnik je bil vnet izdelovatelj nagrobnih spo- menikov. N. v m. p.

5000 Lir Lir 5000

Požurite se! Nagrada je razpisana!

Slapenski fantje -- drugič aretirani, raz- pisujemo za vso Vipavsko dolino nagrado 5000 lir! - 5000 lir! - 5000 lir!

za tistega, ki nam dokaže, da smo nosili ob povratku iz zapora rdeče ali pa slo- venske trakove in da smo vsklikali: Živijo komunizem! Abbasso Italia! ter da smo

== peli iredentistične pesmi. ==

Čas za dokaze traja eno celo leto.

5000 Lir Lir 5000

Plačam najvišje cene za kože lisic, podlasic, kun, zajcev, mačk, veveric, jazbecov i.t.d. i.t.d. Prodajam pasti in posebno meso za lov na divjačino. Delavnica za strojenje in barvanje. Nihče nima pravice kupovati zame.

Walter Windspach - Gorica
Via Carducci štev. 6.

Pozor na izpremenjeni naslov!

Posestniki, pozor na domačina!

Inž. Bogomir Sfiligoj
in zapris. izvedenec, autor. civ. geometer

Dom. Rocco

bivši inž. geom. pri katastru v Gorici

Gorica, Piazza Vittoria - Travnik 5

Sv. Lucija.

Narodna čitalnica pri Sv. Luciji ob Soči priredi v nedeljo, dne 16. t. m. ob 3.h pop. v dvorani gostilne »Mikuž« veselico s sledečim vspeedom: 1. Capponi: La quercia canuta, (deklamacija). 2. Lajovic: Medved z medom, (mešani zbor). 3. Adamič: Ne maram za te! (mešani zbor). 4. Lajovic: Pastirčki (mešani zbor). 5. Gangl: Sin (drama v 4 dejanjih). Po prireditvi prosta zabava. K obilni udeležbi vljudno vabi odbor.

Vipava.

Mladina tukajšnjega katoliškega slovenskega izobraževalnega društva nas je na Martinovo nedeljo razveselila z narodno igro »Zaklad«. Razun enega, so vsi igralci in igralke nastopili v prvič na odru in vendar — vsi so prav dobro pogodili svoje vloge. Igrali so v dvorani g. Hrovatinove. Huda burja je zabranila, da niso prihiteli prijatelji poštene zabave iz Vrhpolja, Budanj, Slapa in Podrage. Pa v drugič na svidenje! Mladina vipavska, dvigni zaklade prosvete, ki jih imaš v sebi in si jih lahko še pomnožiš v svojem društvu in podaj jih narodu, ki želi prave izobrazbe in poštene zabave!

Kolači v Brdih.

Ker sem tam poleti pomagal Bricem močnik kuhati in potico peči, sem nameraval tudi birmske kolače pokusiti. Pa sem jih zamudil. Šele te dni sem bil zopet v Brdih. Čudno se mi zdi, da Brici sami niso »Straži« nič sporočili o birmi. Še sedaj se povsod hvalilo, kako je bilo o birmi lepo in veselo, in kako so Prezvvišene mu hvaležni za Njegov neumorni trud. Ko sem pa slišal, da so zadnji birmski dan imeli kar v treh krajih »plas« (namreč v Kojškem, v Kozani in na Dobrovem), se mi je zdelo — en pikič preneumno. Posebno zamerim Kojščanom, ki že tako skoro sleherno nedeljo škripljejo in drgnejo. Na

dan birme ples, pa naj bo tudi »v korist vojnim sirotam«, je pač kojščanski privilegij. Imena »vojnih sirot« za danes zamolčim. Na Dobrovem so mi pripovedovali, kako se je dobavski dohtar tepel (kar je že bilo v »Straži«) in menda zato vitez postal. Ko so mu vitežki križec pripenjali, ga je gledalo samo 29 ljudi, večinoma vnanih. Rekli so mi, da ga je to tako razjezila, da je odšel na kratek obisk k zakonski ženi v Toskani. — Fašistovski učitelj Sfiligoj odide najbrže za nadzornika, ker se je pri letošnji skušnji zopet odlikoval. Ko se je lani podobno odlikoval, je postal nadučitelj. — V Biljani so pravili, kako jim bo po odhajajočem župniku-dekanu mons. Kumarju težko. Tudi jih skrbi, kdaj in odkod pride naslednik. Ko je bila fara razpisana, menda ni nihče za-njo prosil. — V Višnjeviku sem slišal o imenitni svatbi, ko se je županov sin oženil v znani Sirkovi hiši in o nagli smrti zidarskega mojstra Ignacija Melinka. — Nekje so se še sedaj smejali tistemu možu, ki je pri sprejemu knezonadškofa materinski jezik — »zgubil«. Izgubilo se je pa po vseh Brdih dosti črnih srajc, ker jih je le malo priseglo. — Povsod sem slišal tožbe o rastoči draginji in o izterjevanju raznovrstnih davkov.

Prijatelji Brd.

GLASOVIR (pianino) znamke »Bremmitz«, skoraj nov, je na prodaj via Monache št. 14 II. nadstropje.

Fotograf Anton Jerkič posluje na CORSU VERDI 36 (prej Via Giardino). —

Tovarniška zaloga nemških slamoreznic, 10 in 12 col, z verigo in brez verige.
Maks Križe - Postojna
trgovina z železom.

Razglas.

Glasom sklepa civ. in kaz. tribunala v Gorici z dne 8. oktobra 1924 S 12-24-27 je konkurzni upravitelj Cooperative »Labor« dr. Vladimir Orel pooblaščen, da zbere ponudbe potom tiska glede ofertalne licitacije sledečih predmetov nahajajočih se v Avčah števil. 97 v varnosti Andreja Laščak:

1. približno 2200 kosov strešnih planetov vredni približno Lit 374.—;
2. približno 1800 strešnih korcev (žlebkov) vredni približno Lit 468.—;
3. peska m³ 1.700 po L 15 za m³ vredni približno 25.50;
4. 0.120 m³ apna gašenega po Lit 80 za m³ vredno približno 9.60;
5. 4 lesene zaboje (kište) za malto stare po L 1.50 skupaj Lit 6.

V to svrhu se pozivljajo ponudniki, ki imajo namen kupiti te predmete, da sestavijo svoje ponudbe na odv. dr. Vlad. Orel v Gorici, Corso Verdi 32, kateri predloži vse došle mu ponudbe konkurznemu komisarju v odločitev.

Gorica, dne 31. oktobra 1924.

Zgubljeno - najdeno.

Jožef Vodopivec iz Zalošč št. 377 pri Dornbergu je našel dne 7. t. m. denarnico z dvema menicama. Kdor jo je zgubil naj se zglašči istotam.

Listnica uredništva.

Pevma: Ker ni podpisa, ne moremo priobčiti. Da ne boste v zmoti Vam samo povemo, da dotični ne dela v »Zadružni tiskarni«, kjer se tiska »Goriška Straža«. Bodite zato pri svojih razglabljanjih bolj previdni.

Valuta.

Dne 12. novembra si dobil:

za 100 franc. frankov	121.90 do 122.40	Lir
za 100 belg. frankov	— do —	Lir
za 100 švic. frankov	443.— do 446.—	Lir
za 100 češ.-slov. kron	68.75 do 69.10	Lir
za 100 dinarjev	33.20 do 33.50	Lir
za 1 šterling	— do —	Lir
za 1 dolar	23.05 do 23.15	Lir
za 1 zlato marko	5.45 do 5.55	Lir
za 100 avst. kron	0.0320 do 0.0330	Lir

Beneške obligacije.

Dne 12. novembra: Srednji kurs L. 82.80, v Trstu —; v Milanu 82.40, v Rimu 82.90 L.

ABADIE?

Evo vam

Abadie

Najizvrstnejši
cigaretni papir

Samo pri domači tvrdki

Rudolf Knez

zaloga manufakturnega blaga

v Gorici - Piazza De Amicis števil. 13 (na Kornu)

Bogata izbira moškega sukna, perila in drugega blaga za neveste. Izgotavlja se moške in ženske obleke po meri.

Na drobno! Krojači imajo poseben popust. Cene konkurenčne. Na debelo!

Ako želite nakupiti dobro blago in elegantno izgotovljene obleke po najnižji ceni obrnite se edino na domačo tvrdko

Andrej Mavrič

Via Carducci 3 — G O R I C A — Via Carducci 3

Tam dobite blago po sledečih cenah:

Družinsko platno 150 cm.	od L. 8.— naprej
Madonna 150 cm.	8.—
Madonna 80 cm.	3.50
Madapolan Reclam 80 cm.	3.—
„ Sposalizio 80 cm.	4.50
Kuhinjske brisače.	1.90
Prtiči.	2.50
Brisače.	3.—
Odeje volnene.	34.—
„ „ finejše vrste.	65.—
„ „ „	50.—
Posteljna pregrinjala bela in barvana.	25.—
Gradl za postelje.	3.20
Zephir za srajce.	3.—
Perkali rožasti.	3.20

Krminsko za srajca.	od L. 3.50 naprej
Saten črn in barvan.	3.50
Naglavne rute.	2.50
Panama za srajce boljše vrste.	4.80
Popelin za ženske obleke.	14.50
Volno fina Gaberden.	23.—
Moške hlače.	14.—
„ srajce.	15.—
„ spodnje hlače.	9.—
Ženske srajce.	8.—
Žamet moški.	9.—
Hlačovina.	4.—
Moške obleke.	60.—
Obleke otroške.	30.—
Izgotovljene štramace.	50.—
Velika izbira moškega sukna.	10.—

Velika izbira kožuhovine po tovarniških cenah.

Velika krojačnica, katera sprejme vsako naročilo ter ga izvrši točno in po zmernih cenah.

Za vsako naročilo se jamči.

Za obilen obisk se najtoleje priporoča udani

ANDREJ MAVRIČ - trgovec

Na drobno!

Na debelo!